

MALAYSIA

Warta Kerajaan
SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 43
No.22

4hb November 1999

TAMBAHAN No. 111
PERUNDANGAN (A)

P.U. (A) 465.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK NAMIBIA) 1999

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Namibia) 1999.**

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Namibia dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Namibia (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat perkiraan itu berkuat kuasa.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
REPUBLIK NAMIBIA BAGI MENGELAKKAN CUKAI DUA KALI DAN
MENCEGAH PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN
CUKAI TERHADAP PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN REPUBLIK NAMIBIA

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai terhadap pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai-cukai terhadap pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengambil kira cara cukai-cukai itu dilevikan.
2. Cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);
 - (b) di Namibia:
 - (i) cukai pendapatan;
 - (ii) cukai pemegang syer bukan pemastautin;
 - (iii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian daripada ini disebut “cukai Namibia”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya sama ke atas pendapatan yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai-cukai yang disebut dalam perenggan 2. Pihak-pihak berkuasa wibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang percukaian masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) Istilah “Malaysia” ertinya wilayah-wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuk mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang antarabangsa sebagai kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber-sumber semula jadi, sama ada hidup atau tak hidup;
- (b) istilah “Namibia” ertinya Republik Namibia dan apabila digunakan dari segi geografi, termasuk laut wilayah begitu juga zon ekonomi eksklusif dan pelantar benua, yang ke atasnya Namibia menjalankan hak kedaulatan mengikut undang-undang dalaman dan tertakluk kepada undang-undang antarabangsa, berkenaan dengan pengeksplorasi dan pengeksplotasian sumber-sumber semula jadi dasar laut dan tanahnya dan air superjasean;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Namibia, mengikut kehendak konteksnya;
- (d) istilah “orang” termasuklah individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan lain orang yang dianggap sebagai seorang bagi maksud-maksud cukai;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi;

(h) istilah “rakyat” ertinya:

(i) (aa) dalam hal Malaysia, mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan Malaysia; dan

(ab) dalam hal Namibia, mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan Namibia;

(ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian dan persatuan yang memperoleh tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;

(i) istilah “pihak berkuasa wibawa” ertinya:

(i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;

(ii) dalam hal Namibia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;

(j) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Namibia, mengikut kehendak konteksnya.

2. Berhubungan dengan pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin Negara Pejanji” ertinya:

(a) dalam hal Malaysia, seseorang yang bermastautin di Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan

(b) dalam hal Namibia mana-mana individu yang pada kebiasaanya pemastautin di Namibia dan mana-mana orang di sisi undang-undang yang mempunyai tempat pengurusan di Namibia.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1 seseorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan sebagaimana yang berikut:

(a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);

- (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di mana-mana Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia adalah rakyatnya;
- (d) Jika dia rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat mana-mana Negara itu, pihak-pihak berkuasa wibawa Negara-negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1 seseorang selain daripada seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana tempat pengurusan hakikinya terletak. Dalam hal yang meragukan pihak-pihak berkuasa wibawa Negara-negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan secara keseluruhannya atau sebahagiannya dijalankan.
2. Istilah “establismen tetap” termasuk khususnya:
 - (a) tempat pengurusan;
 - (b) cawangan;
 - (c) pejabat;
 - (d) kilang;
 - (e) bengkel
 - (f) kebun atau ladang;
 - (g) lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat lain bagi pengeluaran sumber alam termasuklah kayu atau keluaran hutan lain;
 - (h) pemasangan atau struktur yang digunakan untuk mengeksploitasikan sumber-sumber alam, dengan syarat pemasangan atau struktur itu berterusan bagi tempoh tidak kurang daripada 9 bulan;
 - (i) gudang, berhubungan dengan seseorang yang menyediakan kemudahan-kemudahan penyimpanan untuk orang lain;
 - (j) penginapan di kebun pemburuan atau urusan perniagaan lain yang seumpama sifatnya; dan
 - (k) tapak bangunan, pembinaan projek pemasangan atau pemasangan kegiatan-kegiatan penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak yang sedemikian wujud selama lebih daripada 9 bulan.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan sebelum Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penyerahan, penyimpanan atau pameran barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyerahan, penyimpanan atau pameran;
- (c) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan lain;
- (d) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan atau bagi mengumpul maklumat, untuk perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, untuk perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
- (f) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi apa-apa gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan tetap itu yang berbangkit daripada gabungan ini bersifat persediaan atau tambahan.

4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 jika seseorang—selain ejen yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai—yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang mula-mula disebut berkenaan dengan apa-apa kegiatan yang dijalankan oleh seseorang untuk perusahaan itu, jika orang itu:

- (a) mempunyai dan lazimnya menjalankan di Negara itu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti-aktiviti orang itu terhad kepada yang disebut dalam perenggan 3 yang, atau jika dijalankan melalui tempat perniagaan tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
- (b) mengilang atau memproses di Negara yang mula-mula disebut itu bagi perusahaan itu barang-barang atau dagangan yang dipunyai oleh perusahaan itu.

5. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan sebagai mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melali seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang-orang itu bertindak mengikut perjalanan biasa urusan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti-aktiviti ejen sedemikian ditumpukan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu, dia tidaklah boleh dianggap sebagai seorang ejen yang bertaraf bebas mengikut pengertian perenggan ini.

6. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin di suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya) tidaklah dengan sendirinya menjadikan salah satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin di suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai pengertian yang terdapat di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan terletak. Istilah ini hendaklah dalam apa-apa keadaan termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak-hak yang mana peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, bangunan, usufрук harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran boleh ubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, longgokan galian, telaga minyak atau gas kuari dan tempat-tempat lain bagi pengeluaran sumber-sumber alam termasuk kayu atau keluaran hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara hendaklah tidak dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan, atau apa-apa bentuk lain penggunaan harta tak alih.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan diri bebas.
5. Jika pemunyaan saham-saham atau hak-hak lain dalam suatu syarikat atau orang di sisi undang-undang menghakkan pemunya kepada penikmatan harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji dan dipegang oleh syarikat atau orang di sisi undang-undang itu, pendapatan yang diperolehi oleh pemunya daripada penyewaan atau penggunaan dalam apa-apa bentuk hak penikmatannya boleh dicukai di Negara itu. Peruntukan perenggan ini hendaklah terpakai walau apa pun peruntukan Perkara 7 dan 14.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti

yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat olehnya jika ia adalah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa dalam keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan penuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia menjadi suatu establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat yang mana perbelanjaan itu semunasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Jika maklumat yang tersedia kepada pihak berkuasa wibawa itu tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan kepada establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berhubung dengan penentuan liabiliti cukai seseorang melalui penggunaan budi bicara atau dengan suatu anggaran yang dibuat oleh pihak berkuasa wibawa itu, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat maklumat yang tersedia pada pihak berkuasa wibawa itu membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana pembelian barang-barang atau dagangan oleh establismen tetap itu bagi perusahaan itu.

6. Bagi maksud perenggan-perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat alasan yang baik untuk ditentukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara ini tidaklah terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa hendaklah boleh dikenakan cukai di Negara itu sahaja.

2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi bahagian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika:

- (a) suatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
- (b) orang-orang yang sama mengambil bahagian secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang akan, tetapi disebabkan syarat-syarat itu, telah terakru kepada satu daripada perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan ke dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu—dan dicukai sewajarnya—keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi yang telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi dan keuntungan yang dimasukkan ialah keuntungan yang terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut jika syarat-syarat yang telah dibuat di antara kedua-dua perusahaan itu adalah apa yang akan dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu boleh membuat pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan dalam hal itu atas keuntungan-keuntungan tersebut. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian wajar hendaklah diberikan kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa wibawa Negara Pejanji hendaklah berunding di antara satu sama lain jika perlu.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang mana syarikat yang membayar dividen itu ialah pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial dividen itu maka cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi:

- (a) 5 peratus daripada amaun kasar dividen jika pemunya benefisial ialah suatu syarikat (selain daripada suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 25 peratus modal syarikat yang membayar dividen itu;
- (b) 10 peratus daripada amaun kasar dividen dalam mana-mana kes lain.

Perenggan ini tidak akan memberi kesan terhadap pencukaian syarikat berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer-syer atau hak-hak lain, yang bukan tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, serta juga pendapatan daripada hak-hak perbadanan lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama seperti pendapatan daripada syer-syer mengikut undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana syarikat yang membayar dividen itu ialah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesan berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Jika syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai terhadap dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang-orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu, atau membolehkan keuntungan syarikat itu yang tak diagihkan dikenakan cukai terhadap keuntungan tak diagihkan, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang tak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terhasil di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimana pun, bunga itu boleh dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya ialah pemunya benefisial bunga itu cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi itu.

4. Bagi maksud-maksud perenggan 3, istilah “Kerajaan” ertinya:

(a) Dalam hal Malaysia, Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan-kerajaan Negeri;
- (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan-badan berkanun; dan
- (iv) Bank Negara Malaysia;

(b) dalam hal Namibia, ertinya Kerajaan Namibia dan hendaklah termasuk:

- (i) pihak-pihak berkuasa wilayah;
- (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan-badan berkanun; dan
- (iv) Bank Namibia.

5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada bercagar secara gadai-janji atau tidak dan sama ada memberikan hak untuk turut serta dalam keuntungan penghutang, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium yang ada hubungan kait kepada sekuriti sedemikian, bon atau debentur itu. Penalti yang dikenakan bagi bayaran lewat hendaklah tidak dikira sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di sana, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, bagaimana pun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang atasnya bunga yang dibayar itu dikenakan, dan bunga itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika disebabkan oleh hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dan orang lain, amaun bunga itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya

tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberikan perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimana pun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya ialah pemunya benefisial royalti itu cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 5 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hakcipta karya kesusasteraan, kerja kesenian atau saintifik termasuk filem sinematograf dan filem atau pita yang digunakan untuk siaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau modal, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan atau hak menggunakan kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di sana, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayar ialah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, bagaimana pun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu dilakukan, dan royalti tersebut adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai berbangkit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.
6. Jika disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan orang lain, amaun royalti, dengan mengambilkira kepada penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang

terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian royalti yang berlebihan itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberikan perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FEE TEKNIK

1. Fee Teknik yang diperolehi daripada satu Negara Pejanji oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang adalah pemunya benefisialnya dan adalah tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu berkenaan dengannya boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu pada kadar yang tidak melebihi 5 peratus daripada amaun kasar fee teknik itu.
2. Istilah “fee teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat bayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang berbentuk teknik, pengurusan atau perundingan.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini hendaklah tidak terpakai jika pemunya benefisial fee teknik itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fee teknik itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan perkhidmatan diri bebas dalam Negara yang satu lagi itu, dan fee teknik itu adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap atau perkhidmatan sedemikian. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14 Perjanjian ini, hendaklah terpakai.
4. Fee teknik hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayar adalah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, bagaimana pun, orang yang membayar fee teknik itu, sama ada dia adalah seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fee teknik itu dilakukan, dan fee teknik itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fee teknik itu disifatkan terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.
5. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan penerima atau antara kedua-dua mereka dengan orang lain, amaun fee teknik yang telah dibayar melebihi, kerana apa-apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian yang berlebihan daripada bayaran-bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberikan perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti-aktiviti lain yang bersifat bebas hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu. Pendapatan sedemikian boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi jika:

- (a) individu itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi itu selama tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya melebihi 183 hari dalam tempoh dua belas bulan, tetapi hanyalah sekian banyak yang boleh dianggap sebagai berpunca daripada perkhidmatan yang dijalankan di Negara itu;
- (b) saraan bagi perkhidmatannya di Negara yang satu lagi adalah sama ada diperolehi daripada pemastautin Negara itu atau ditanggung oleh establismen tetap yang dipunyai oleh orang bukan pemastautin di Negara itu dan yang, dalam mana-mana hal melebihi jumlah 10,000 dolar Amerika Syarikat dalam tempoh dua belas bulan, walaupun dia tinggal di Negara itu selama tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah kurang daripada 183 hari semasa tempoh dua belas bulan itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuk terutamanya aktiviti-aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran begitu juga aktiviti-aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI TAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 16, 18, 19 dan 21, gaji, upah dan saran-saraan serupa itu yang lain yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian apa-apa saraan yang diperolehi daripadanya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi daripada pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah boleh dikenakan cukai di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerimanya berada di Negara yang satu lagi selama tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, majikan yang bukan pemastautin di Negara yang satu lagi; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh majikannya di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 16

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan bayaran-bayaran lain yang serupa yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seseorang penghibur, misalnya seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau ahli muzik, atau sebagai olahragawan, daripada aktiviti-aktiviti persendirian sebagai yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru tidak kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi terakru kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti-aktiviti yang dijalankan di Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, suatu subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 18

PENCEN, ANUITI DAN BAYARAN-BAYARAN YANG SERUPA

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 19, apa-apa pencen dan saraan lain yang serupa bagi pekerjaan terdahulu atau apa-apa anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “anuiti” ertinya jumlah wang yang dinyatakan yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa yang dinyatakan semasa hayat atau dalam tempoh masa yang dinyatakan atau boleh ditentukan di bawah obligasi untuk membuat pembayaran sebagai pulangan bagi balasan yang mencukupi dan penuh dalam bentuk wang atau nilai wang.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, pencen yang dibayar dan lain-lain bayaran yang dibuat di bawah skim awam yang merupakan sebahagian daripada sistem sekuriti sosial Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan sedemikian hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerima saraan itu adalah pemastautin Negara yang satu lagi yang:
 - (i) menjadi rakyat Negara yang satu lagi itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
3. Peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16 dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT

Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pendidikan yang serupa yang diiktiraf di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknikal; atau

- (c) sebagai penerima pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah program bantuan teknikal yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap:

- (i) segala remitan dari luar negara bagi maksud penyaraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya; dan
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award sedemikian.

Perkara 21

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti awam, kolej atau institusi awam serupa itu yang lain, melawat Negara yang satu lagi itu selama tempoh yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi awam sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan sedemikian yang tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai kepada pendapatan daripada pengajaran atau penyelidikan jika pengajaran atau penyelidikan itu diusahakan tidak dalam kepentingan awam tetapi terutamanya bagi faedah persendirian orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 22

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUTKAN DENGAN NYATA

Butiran-butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara-perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali bahawa jika pendapatan itu diperolehi daripada sumber-sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, ia boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di Namibia di bawah undang-undang Namibia dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Namibia

hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu ialah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Namibia kepada syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Namibia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimana pun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

2. Bagi maksud-maksud perenggan 1, istilah “cukai Namibia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Namibia, yang di bawah undang-undang Namibia dan mengikut Perjanjian ini, telah dibayar atas mana-mana pendapatan yang diperolehi daripada sumber-sumber di Namibia di mana pendapatan itu tidak dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Namibia mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang Namibia bagi penggalakan pembangunan ekonomi Namibia atau apa-apa peruntukan lain yang boleh kemudian dari itu diperkenalkan di Namibia dalam pengubahsuaian atau sebagai tambahan kepada undang-undang itu setakat yang dipersetujui oleh pihak berkuasa wibawa Negara Pejanji adalah keseluruhan bersifat seumpamanya.

3. Di Namibia, cukai dua kali hendaklah dihapuskan sebagaimana berikut:

- (a) Jika seorang pemastautin di Namibia memperolehi pendapatan daripada Malaysia maka cukai atas pendapatan itu yang kena dibayar di Malaysia mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, boleh dikreditkan terhadap cukai Namibia yang dikenakan atas pemastautin itu.
- (b) Jika pendapatan itu diperolehi daripada Malaysia ialah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada syarikat yang menjadi pemastautin Namibia, kredit itu hendaklah juga mengambil kira cukai yang dibayar di Malaysia oleh syarikat yang membayar dividen berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.
- (c) Jumlah kredit, walau bagaimanapun, hendaklah tidak melebihi jumlah cukai Namibia atas pendapatan itu yang dihitung mengikut undang-undang dan peraturan-peraturan cukai Namibia.

Bagi maksud-maksud perenggan 3, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang akan, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, telah kena dibayar atas apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada sumber-sumber di Malaysia di mana pendapatan itu tidak dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang Malaysia bagi penggalakan pembangunan ekonomi Malaysia atau apa-apa peruntukan lain yang boleh diperkenalkan di Malaysia berikutnya sebagai pengubahsuaian, atau tambahan kepada, undang-undang itu setakat yang dipersetujui oleh pihak berkuasa wibawa Negara Pejanji adalah keseluruhan bersifat seumpamanya.

Perkara 24**TAK BERDISKRIMINASI**

1. Rakyat suatu Negara Pejanji hendaklah tidak tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang adalah lain atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak-kehendak berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.
2. Pencukaian atas sesuatu establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dilevikan ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.
3. Kecuali jika peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, atau perenggan 6 Perkara 12 terpakai, bunga, royalti dan apa-apa perbelanjaan dibayar oleh sesuatu perusahaan sebuah Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan perusahaan itu yang boleh dikenakan cukai, boleh dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah mereka telah membayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu. Dengan syarat dalam kes-kes sedemikian syarat-syarat undang-undang domestik Negara yang disebut terdahulu itu adalah dipenuhi.
4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunya atau dikawal, secara keseluruhannya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih daripada seorang pemastautin Negara yang satu lagi, tidaklah tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan serupa itu yang lain bagi Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau oleh tertakluk.
5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:
 - (a) suatu Negara Pejanji supaya memberi individu-individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai oleh sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikannya kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri;
 - (b) suatu Negara Pejanji supaya memberi rakyat Negara Pejanji yang satu lagi yang bukan pemastautin Negara yang mula-mula disebut elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai yang menurut undang-undang yang sedia ada pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani hanya kepada rakyat Negara yang mula-mula disebut itu yang tidak bermastautin di Negara itu.

6. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dimaksudkan untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara itu.

7. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, tanpa mengira remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaian Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa wibawa Negara Pejanji itu di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara Pejanji di mana dia adalah rakyatnya. Kesnya mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun daripada pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa wibawa itu hendaklah berusaha, jika bantahan itu didapatinya berasas dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan Bersama dengan pihak berkuasa wibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan tanpa mengambilkira batas masa di dalam undang-undang domestik Negara Pejanji itu.

3. Pihak-pihak berkuasa wibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding Bersama-sama bagi menghapuskan pencukaian dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa wibawa Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan dalam perenggan-perenggan yang terdahulu daripada ini.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa wibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah dianggap rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang-

orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuk mahkamah atau pihak berkuasa yang mengulangkaji) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan-rayuan berhubungan dengan, cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak boleh dalam apa-apa hal ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji obligasi ini:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan polisi awam

Perkara 27

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh apa-apa keistimewaan-keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomatik atau misi-misi tetap atau konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 28

MULA BERKUATKUASA

Tiap-tiap Negara Pejanji hendaklah memberitahu yang lain melalui saluran-saluran diplomatik penyempurnaan prosidur-prosidur yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada Tarikh yang kemudian daripada pemberitahuan-pemberitahuan ini dan hendaklah sesudah itu berkuatkuasa:

- (a) di Malaysia:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya;

(b) di Namibia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, bagi jumlah dibayar atau dikredit pada atau selepas satu haribulan Mac dalam tahun kalendar yang berikut yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa; dan
- (ii) berkenaan dengan cukai lain bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan Mac tahun kalendar berikutan tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa selama tempoh yang tidak ditentukan, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian, melalui saluran-saluran diplomatik, dengan memberikan notis penamatan secara bertulis kepada Negara Pejanji yang satu lagi pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Jika hal yang sedemikian berlaku, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuatkuasa:

(a) di Malaysia

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas satu haribulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun notis itu diberikan; dan
- (ii) berkenaan dengan cukai-cukai lain terhadap pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan Januari tahun kalendar yang kedua yang mengikuti tahun notis itu diberikan;

(b) di Namibia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan di punca, bagi amaun dibayar atau dikreditkan pada atau selepas satu haribulan Mac dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun notis itu diberikan; dan
- (ii) berkenaan dengan cukai-cukai lain, bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas satu haribulan Mac tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di Swakopmund pada 28 haribulan Julai 1998, setiap satunya dalam bahasa Malaysia dan bahasa Inggeris, kedua-dua teks itu sama sahinya. Jika terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian itu, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

BAGI KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI KERAJAAN
REPUBLIK NAMIBIA

PROTOKOL

Semasa menandatangani Perjanjian di antara Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Namibia bagi Pengelakan Cukai Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal Berkenaan dengan Cukai Pendapatan, kedua-dua Kerajaan telah bersetuju bahawa peruntukan-peruntukan yang berikut hendaklah membentuk satu bahagian integral Perjanjian tersebut:

- (a) Mengenai takrif “Royalti” dalam perenggan 3 Perkara 12, istilah “kerja saintifik” termasuk apa-apa perisian dan program komputer.
- (b) Mengenai Perkara 13, adalah difahami bahawa peruntukan-peruntukan tersebut hendaklah terpakai—
 - (i) kepada seseorang individu yang menerima pendapatan daripada Negara Pejanji tetap individu itu tidak secara fizikal berada di Negara itu; atau
 - (ii) kepada mana-mana orang yang menerima pendapatan daripada Negara Pejanji tidak melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya.
- (c) Mengenai Perkara 14, adalah difahami peruntukan tersebut hendaklah hanya terpakai jika individu itu berada secara fizikal di Negara Pejanji bagi maksud menjalankan aktiviti-aktivitinya.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di Swakopmund pada 28 haribulan Julai 1998, dalam bahasa Malaysia dan bahasa Inggeris, kedua-dua teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran, teks bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

BAGI KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI KERAJAAN
REPUBLIK NAMIBIA

Dibuat 21 April 1999.
[Perb. 0.6869/71 (63); PN(PU²)80-A/II]

DATO' MUSTAPA BIN MOHAMED
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967

AND

PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
NAMIBIA) ORDER 1999

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*], and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Namibia) Order 1999**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of Namibia with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Namibian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF NAMIBIA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT
TO TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF NAMIBIA

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2**TAXES COVERED**

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. The taxes to which this Agreement shall apply are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as "Malaysian tax");
 - (b) in Namibia:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the non-resident shareholders' tax; and
 - (iii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as "Namibian tax").
3. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the taxes referred to in paragraph 2. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3**GENERAL DEFINITION**

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "Malaysia" means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in acceptance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources whether living or non-living;
 - (b) the term "Namibia" means the Republic of Namibia and when used in a geographical sense, includes the territorial sea as well as the exclusive economic zone and the continental shelf, over which Namibia exercises sovereign rights in accordance with its internal law and subject to international law, concerning the exploration and exploitation of the natural resources of the sea-bed and its subsoil and the superjacent waters;
 - (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracted State" mean Malaysia or Namibia as the context requires;

- (d) the term person includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (e) the term “company means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “international traffic” means any transport by ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term “national” means,
 - (i) (aa) in the case of Malaysia, any individual possessing the citizenship of Malaysia; and
 - (ab) in the case of Namibia, any individual possessing the nationality of Namibia;
 - (ii) Any legal person, partnership and association deriving its status as such from the law in force in a Contracting State;
- (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Namibia, the Minister of Finance or his or her authorised representative;
- (j) the term “tax” means Malaysian tax or Namibian tax, as the context requires.

2. As regards the application of this Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which this Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:
- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
 - (b) in the case of Namibia, any individual who is ordinarily resident in Namibia and any legal person which has its place of management in Namibia.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his or her status shall be determined as follows:

- (a) he or she shall be deemed to be a resident of the State in which he or she has a permanent home available to him or her, if he or she has a permanent home available to him or her in both States, he or she shall be deemed to be a resident of the State with which his or her personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he or she has his or her centre of vital interests cannot be determined, or if he or she has not a permanent home available to him or her in either State, he or she shall be deemed to be a resident of the State in which he or she has an habitual abode;
- (c) if he or she has an habitual abode in both States or in neither of them, he or she shall be deemed to be a resident of the State of which he or she is a national;
- (d) if he or she is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated. In case of doubt, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop;
- (f) a farm or plantation;
- (g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
- (h) an installation or structure used for the exploration of natural resources, provided that the installation or structure continues for a period of not less than 9 months;

- (i) a warehouse, in relation to a person providing storage facilities for others;
- (j) a guest farm or other operation of a similar nature; and
- (k) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activity continues for a period of more than 9 months.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of deliver, storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of delivery, storage or display;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, and 2, where a person—other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies—is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such person:

- (a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 3 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the

ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he or she will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other States (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, buildings, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraphs 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

5. Where the ownership of shares or other rights in a company or legal person entitles the owner to the enjoyment of immovable property situated in a Contracting State and held by that company or legal person, income derived by the owner from the letting or use in any other form of his or her right of enjoyment may be taxed in that State. The provisions of this paragraph shall apply notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principle of this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic, including profits from the rental of ships, aircraft, containers and related equipment which is incidental to the operation of ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9**ASSOCIATED ENTERPRISES****1. Where:**

- (a)* an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b)* the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State—and taxes accordingly—profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State may make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10**DIVIDENDS**

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- (a)* 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the share capital of the company paying the dividends;
- (b)* 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “Government” means:

(a) in the case of Malaysia, the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies; and
- (iv) the Bank Negara Malaysia;

(b) in the case of Namibia, the Government of Namibia and shall include:

- (i) the regional authorities
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies; and
- (iv) the Bank of Namibia.

5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he or she is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of or the right to use industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he or she is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Agreement.

Article 13

TECHNICAL FEES

1. Technical fees derived from one of the Contracting States by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof and is subject to tax in that other State in respect thereof may be taxed in the first-mentioned Contracting State at a rate not exceeding 5 per cent of the gross amount of the technical fees.

2. The term “technical fees” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments in consideration of any services of a technical, managerial or consultancy nature.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment or such services. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has

in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment, then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

INDEPENDANT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. Such income may also be taxed in the other Contracting State if:

- (a) The individual is present in that other State for a period exceeding in the aggregate 183 days within any twelve month period, but only so much thereof as is attributable to services performed in that State;
- (b) the remuneration for his services in the other State is either derived from residents of that State or borne by a permanent establishment which a person not resident in that State has in that State and which in either case exceeds 10,000 US dollars in any twelve month period, notwithstanding that his stay in that State is for a period or periods amounting to less than 183 days during that twelve month period.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his or her capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his or her personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his or her capacity as such accrues not to the entertainer or athlete but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration of profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 18**PENSIONS. ANNUITIES AND SIMILAR PAYMENTS**

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pension and other similar remuneration of past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid and other payments made under a public scheme which is part of the social security system of a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof shall be taxable only in that State.

Article 19**GOVERNMENT SERVICE**

1.
 - (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or a local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
 - (b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that other State, or
 - (ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.
2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 20**STUDENTS**

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school, or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State;

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training; and
- (ii) the amount of such grant, allowance or award.

Article 21**TEACHERS AND RESEARCHERS**

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of a public university, college or other similar public institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from teaching or research if such teaching or research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22**INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED**

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in that other Contracting State, it may also to be taxed in that other State.

Article 23**ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION**

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in Namibia the Namibian tax payable under the laws of Namibia and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Namibia shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Namibia to a company which is a resident of Malaysia, the credit shall take into account Namibian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
2. For the purposes of paragraph 1, the term “Namibian tax payable” shall be deemed to include Namibian tax which would, under the laws of Namibia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Namibia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Namibian tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Namibian laws for the promotion of economic development of Namibia or any other provisions which may subsequently be introduced in Namibia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting State to be substantially similar character.
3. In Namibia, double taxation shall be eliminated as follows:
 - (a) Where a resident of Namibia derives income from Malaysia the amount of tax on that income payable in Malaysia (“Malaysia tax payable”) in accordance with the provisions of this Agreement, may be credited against the Namibian tax imposed on that resident.
 - (b) Where the income derived from Malaysia is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Namibia, the credit shall also take into account the tax paid in Malaysia (“Malaysia tax payable”) by the company paying the dividend in respect of the profits out of which the dividend is paid.
 - (c) The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the Namibian tax on that income computed in accordance with the taxation laws and regulations of Namibia.
4. For the purposes of paragraph 3, the term “Malaysia tax payable” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting State to be substantially similar character.

Article 24**NON-DISCRIMINATION**

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprise of that other State carrying on the same activities.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Provided that in such cases the conditions of the domestic laws of the first-mentioned State are fulfilled.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. Nothing in this Article shall be construed as obliging:
 - (a) a Contracting State to grant to individuals who are residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;
 - (b) a Contracting State to grant to nationals of the other Contracting State not resident in the first-mentioned State those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available only to nationals of the first-mentioned State who are not resident in that State.
6. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.
7. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting State result or will result for him or her in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he or she may, irrespective of the remedies provided by the taxation laws of those States, present his or her case to the competent authority of the Contracting State of which he or she is a resident or, if his or her case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he or she is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if this objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are subject to the Agreement.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect any fiscal privileges accorded to members of diplomatic or permanent missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

Each of the Contracting States shall notify to the other through diplomatic channels the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date, of the latter of these notifications and shall thereupon have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

(b) in Namibia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of March in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force; and
- (ii) in respect of other taxes, for any year of assessment beginning on or after the first day of March in the calendar year next following that in which the Agreement enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th

in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event the Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given; and
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year in which the notice is given.

(b) in Namibia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of March in the calendar year next following that in which the notice is given; and
- (ii) in respect of other taxes, for any year of assessment beginning on or after the first day of March in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Swakopmund, this 28 day of July 1998, each in the Malay and English Language, the two texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF NAMIBIA

PROTOCOL

At the time of signing the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of Republic of Namibia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, both Governments have agreed that the following provisions shall form an integral part of the said Agreement:

- (a) With regard to the definition of “Royalty” in paragraph 3 of Article 12, the term, “scientific work” includes any computer software and programme.
- (b) With regard to Article 13, it is understood that the said provisions shall apply—
 - (i) to an individual receiving income from a Contracting State but such individual is not physically present in that State; or
 - (ii) to any person receiving income from a Contracting State not through a permanent establishment situated therein.

- (c) With regard to Article 14, it is understood that the said provisions shall only apply where the individual is physically present in the Contracting State for the purpose of performing his or her activities.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Swakopmund, this 28 day of July 1998, in the Malay and English Languages, the two texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF NAMIBIA

Made 21 April 1999

[Perb. 0.6869/71 (63); PN(PU²)80-A/III]

DATO' MUSTAFA BIN MOHAMED
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat in pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]